

ПЛЮС Борисфен

Футбольна газета Київщини

№2(5) 23 вересня 2005 р.

БУДНІ ОНОВЛЕНОЇ КОМАНДИ

Бориспільці в п'ятнадцятому національному

• Не зламали «Борисфен» й столичні гранди: згадка про це додає наснаги.

У фокусі

Кому потрібний «Борисфен»

Сумні роздуми симпатика команди

Дивна тема для розмови, скажете ви. «Борисфен», звичайно, потрібний всім, хто любить футбол, а таких людей в нас насправді чимало.

Але я волію вести мову не про безіменну масу, а про конкретні особистості, від участі котрих залежить доля і флага футбольної Київщини, і власне народної гри в столичній області. Більше того: вони значною мірою впливають на формування небайдужої та дійової суспільної громади, часто-густо й за допомогою воістину захопливого та популярного спортивного дійства.

Мені, як і багатьом іншим уболівальникам, приємно, що кож-

ний домашній матч «Борисфена» відвідує міський голова Борисполя. Не знаю, наскільки вагомою є його допомога футбольному клубу і футболу загалом, але півтори години, що проведені нами в одному людському гурті, переконують і мене, і моїх сусідів по трибуні, що влада та народ таки можуть бути в одній команді.

Одного разу на стадіоні «Колос» з'явився й головний керівник області. Його щиро вітали і футболісти, і глядачі. Здалося, що Євген Жовтяк абсолютно не був байдужим ані до гри обласної команди, ані до її атрибутів та символів. То була весна, і «Борисфен»

потерпав од безгрошів'я та відсутності уваги можновладців. І приїзд обласного лідера такі реанімували наші надії... З'ясувалося, марно: ні сам Жовтяк, ні його найближчі помічники більше так і не з'являлися на календарних матчах «Борисфена». Не було жодного з них і на кубковому фіналі Київщини в моїх рідних Броварах, хоча головний поєдинок обласного футбольного календаря припав на День незалежності. Нечасто відвідують футбольні змагання на стадіоні «Колос» і спортивні керівники області. Склалося враження, що футбол, як це було в перші роки радянської влади, знову потрапив у розряд «антинародних»

видів спорту. Тільки «червоні комісари» приписували йому буржуазні грихі, а лідери нового часу не навидять за причетність до гри мільйонів олігархів...

От і складається так, що «Борисфен» потрібний уболівальникам, юним вихованцям дитячо-юнацьких спортшкіл і їхнім тренерам, історикам-краєзнавцям і фахівцям, які переймаються проблемами гар-

монійного розвитку особистості. За те зовсім байдужий він тим, хто не бачить крайнеба за чостоколом цифр офіційної звітності.

Тож і не варто таким керівникам нарікати на істотне зменшення довіри людей до влади.

Валерій РУДЯКЕВИЧ,
студент.

м. Бровари.

До речі! Олексій Данилов, голова Луганської обласної держадміністрації, ставши ініціатором відродження славних традицій футбольної «Зорі», доручив управління титулованим обласним клубом своєму безпосередньому помічникові і найпершим переказав на розрахунковий рахунок футбольного фонду свій тижневий заробіток.

Авторитетна думка

Володимир ПРОЦЕНКО,
голова Київського обласного об'єднання
«За Україну! За Ющенка!»

— У тому, що «Борисфен» утратив місце у вищій національній лізі, а симпатии народної гри в Київщині — можливість бути співучасниками великого футбольного дійства, є значна частка вини й обласної влади, яка залишила популярний колектив, укомплектований виключно вітчизняними юнаками, напризволяще в особливо складний період його історії. Скажу більше: зважаючи на це, Євген Жовтяк як політик і державний діяч також зазнав істотних втрат.

Першолігові перегони. Становище команд після семи турів

	Разом						Вдома						На виїзді					
	І	В	Н	П	М	О	І	В	Н	П	М	О	І	В	Н	П	М	О
1. Зоря	7	6	1	0	16-3	19	4	4	0	0	11-1	12	3	2	1	0	5-1	7
2. Карпати	7	5	2	0	11-1	17	4	3	1	0	6-0	10	3	2	1	0	5-1	7
3. Сталь Дз.	7	4	2	1	12-4	14	4	2	2	0	6-2	8	3	2	0	1	5-4	6
4. Нафтовик-Укрнафта	7	4	1	2	13-7	13	3	3	0	0	9-2	9	4	1	1	2	4-5	4
5. Оболонь	7	4	1	2	10-5	13	4	3	0	1	5-1	9	3	1	1	1	5-4	4
6. Шахтар-2	7	4	1	2	14-10	13	3	2	1	0	7-3	7	4	2	0	2	7-7	6
7. Спартак І.-Ф.	7	3	3	1	7-5	12	4	3	1	0	7-0	10	3	0	2	1	1-3	2
8. Динамо-2	7	3	2	2	8-8	11	4	2	2	0	6-1	8	3	1	0	2	2-7	3
9. Поділля	7	3	1	3	10-9	10	3	1	0	2	3-4	3	4	2	1	1	7-5	7
10. Кримтеплиця	7	3	1	3	7-9	10	3	1	1	1	4-4	4	4	2	0	2	3-5	6
11. Бершадь	7	2	3	2	2-3	9	4	1	1	2	1-3	4	3	1	2	0	1-0	5
12. Енергетик	7	1	4	2	4-5	7	3	1	1	1	3-2	4	4	0	3	1	1-3	3
13. Борисфен	7	1	3	3	7-9	6	4	1	3	0	7-5	6	3	0	0	3	0-4	0
14. Спартак С.	7	1	1	5	6-12	4	3	0	1	2	2-6	1	4	1	0	3	4-6	3
15. Геліос	7	1	1	5	4-15	4	3	1	0	2	2-4	3	4	0	1	3	2-11	1
16. Газовик-Скала	7	0	4	3	1-6	4	3	0	2	1	0-1	2	4	0	2	2	1-5	2
17. ЦСКА	7	0	3	4	2-11	3	3	0	2	1	1-4	2	4	0	1	3	1-7	1
18. Динамо-Ігрсервіс	7	0	2	5	3-15	2	4	0	0	4	2-12	0	3	0	2	1	1-3	2

Післязавтра,
25 вересня,
восьмий тур

Борисфен — Динамо-Ігрсервіс
Динамо-2 — Бершадь
Геліос — ЦСКА
Спартак С. — Поділля
Газовик-Скала — Шахтар-2
Кримтеплиця — Нафтовик-Укрнафта
Енергетик — Сталь Дз.
Оболонь — Спартак І.-Ф.
Зоря — Карпати

3 перших уст

Степан МАТВІЙВ: «Час працює на нас»

Наставник борисфенівців готує конкурентоспроможну команду на найближчу перспективу

Низка невдач опустила бориспільську команду в нижню частину турнірної таблиці. З однією перемогою, що здобута в стартовому матчі, думати про блискавичне повернення до вищолігового гурту насправді важко. Тож і наставник "Борисфена", як з'ясувалося, переймається зовсім іншими клопотами.

— Можна було зібрати з усіх усяд виключно досвідчених виконавців, як-то кажуть, під конкретне завдання і без будь-яких зволікань повернути собі вищоліговий статус упродовж року, — розмірковує Степан Матвійв. — Але хто від цього виграв би? "Борисфен"? Сумнівно. Бо навіть якісний набір вар'ягів не гарантував би кадрової сталості на рік наступний, а про своїх вихованців довелось б узагалі забути надовго. Футбол України в цілому? Нізащо, бо від таких команд "одноліток" користі зазвичай мало.

— "Борисфен", як і раніше, зробив ставку на свою молодь, а отже, свідомо пригальмував свій шлях нагору.

— Звісно, повертатися до вищої ліги з необстріляними юнаками в основі нерозумно. Попередньо маємо здійснити величезну роботу зі створення по-справжньому конкурентоспроможного колективу, щоб не загубитися й серед еліти. Але не сприймайте мої слова так, ніби на це доведеться витратити щонайменше три-п'ять років. Час нині працює на "Борисфен". Іншари, як ми зуміємо розпорядитися ним.

— Що турбує тренерський склад найбільше після турнірного розбігу?

— Звичні проблеми росту. Поки що немає потрібної ансамблевої злагодженості, та й індивідуальна майстерність більшості виконавців ще не достатня для того, щоб активно вести свою гру впродовж усього матчу з будь-яким опонен-

том. Але хопатися за голову не варто: якщо в кінці міжсезонні з командою розпрощалися чотирнадцять (!) основних виконавців, то подібну ситуацію можна було і передбачити, і змоделізувати. На жаль, юніори не завжди повною мірою компенсують фахові недоліки ігровим завзяттям, і це бентежить по-справжньому. Молоді в цьому плані треба брати приклад із тих небагатьох ветеранів, які правдою та вірою служать і нашій команді, і футболу в цілому.

— Команда часто пропускає голи в останні хвилини матчу. Чим це зумовлене, на ваш погляд? Можливо, психологічними проблемами?

— Мікроклімат у колективі хороший, та й фінансова ситуація стабілізувалася. Так, психологічно тисне відповідальність за результат, і для різко оновленої та омолодженої команди цей тиск особливо відчутний. Молодим футболістам значно складніше правильно розподіляти сили, ніж гравцям з досвідом. І вміння діяти з високим рівнем концентрації впродовж усьо-

го матчу приходиться лише з часом.

— Яка тактична ланка вимагає поліпшення насамперед?

— На жаль, усі без винятку. Проте найбільше нарікань викликає гра нападників. Їхній актив — один гол Швеця. Натомість хавбеки забили шість м'ячів, у тому числі фланговий напівоборонець Литовчак — аж чотири в семи зустрічах. Як кажуть в таких випадках, коментаторі зайві. Хоча наші форварди — і Лісовий, і Стадник, і Швець — володіють непоганим ігровим потенціалом. Якщо молодим спортсменам так і не поталанило реалізувати його, буде дуже шкода. Та це саме той випадок, коли доля кожного з цього тріо залежить виключно від їхнього старання та бажання залишити яскравий слід у вітчизняному футболі. Вистачить здорового честолюбства, підкріпленого цілковитою самовіддачею на тренуваннях і в грі, — все буде гаразд. Ні — прощай, великий футбол. Третього варіанту в сучасній грі, як і в сучасному житті, взагалі не існує.

— Позаду вже сім турів. Як вам турнір? Яке враження справили фаворити?

— Турнір обіцяє бути цікавим, навіть незважаючи на те, що в таблиці вже помітний доволі чіткий розподіл, так би мовити, на групи за інтересами. Як на мене, він аж ніяк не остаточний, і зміни в розкладі сил обов'язково відбудуться. А щодо фаворитів... Я переконався, що змагатися на рівних можна з будь-яким із них. І це також додає оптимізму: ми на правильному шляху, і з часом наша молодь, змужнівши в горнилі турнірної боротьби, неодмінно заявить про себе на повний голос.

Степан МАТВІЙВ, 10.03.1968. Тренер "Борисфена" з грудня 2004 року (тренер дублюючого складу — з 2002 року). За "Борисфен" зіграв 82 матчі й забив 22 м'ячі в 1993-1995 роках.

Нашого цвіту...

«Борисфен» дав фах і надію

Так вважає майстер спорту Максим Трусевич

Максим Трусевич, вихованець "Борисфена" і бронзовий призер юніорської першості континенту, а нині гравець донецького "Шахтаря", не забуває про рідний клуб і прагне всіляко підтримати своїх учителів і недавніх одноклубників. За матчем бориспільців із командою Бершаді він спостерігав з трибуни затишного стадіону "Колос".

— Як тобі оновлений "Борисфен", Максиме?

— Очевидно, що команда має хороший потенціал. Але хлопцям потрібний час, аби зігратися та згуртуватися в найкращому розумінні цього слова. До того ж юнакам, що прийшли нам на зміну, ще треба змужніти і набутися фахової впевненості. З часом вони усвідомлять і головну перевагу "Борисфена" над іншими подібними клубами: тут учать грати в футбол.

— Наші результати поки що більше засмучують...

— Однак це не трагедія, хіба не так?.. Коли починали ми — з Карамушкою, Деркачем та іншими новачками в складі — турнірні збої траплялися найчастіше не рідше. Але нам довіряли тренери і президент клубу, нас активно підтримували симпатки, і все стало на свої місця. Так буде і з нинішніми дебютантами. Я вірю, що бориспільський клуб через певний час таки повернеться до вищої ліги.

— Як тобі в "Шахтарі"?

— Насправді жодних проблем. Атмосфера в колективі чудова, умови бездоганні. Тільки працюй і грай — собі та уболівальникам на втіху. На жаль, Олег Карамушка поки що відновлюється після тяжкої травми і стане до тренувань лише через два-три тижні.

— Що тобі дав "Борисфен", Максиме?

— Путівку в самостійне життя. Саме "Борисфен" дав мені фах і надію на самоствердження в складному сьогоденні. Я дуже вдячний Ігореві Капітоновичу Ковалевичу та тренерам команди за все, що вони зробили для мене. І повірте, що не забуду цього ніколи.

Максим ТРУСЕВИЧ, 01.08.1985. Напівоборонець. У "Борисфені" з 2002 по 2005 рік. 35 матчів і один гол у головній клубній команді. З липня 2005 року — в донецькому "Шахтарі".

Сезон 2005/2006 років

Матч за матчем

6. 27 серпня. Бориспіль. 1500 глядачів. "Борисфен" — "Зоря" — 2:2 (Литовчак, 48, 59, пн — Погорелов, 80, А.Головко, 90+1). Павленко — Кирюхин, Сахно, Кондратюк, Черний — Запорожан (Сапай, 79), Уляницький (Лулашко, 54), Дмитрук-к, Литовчак — Свистунов (Лішук, 73), Лісовий (Швець, 45; Стадник, 90). Тренер: Степан Матвійв. Господарі мали беззаперечну вищість в дебюті другого тайму, проте програли фінал, аж надто "притулившись" до своїх воріт.

7. 4 вересня. Чапайка. 200 глядачів. "Динамо-2" — "Борисфен" — 1:0 (Кругляк, 87). Павленко (Скибенко, 68) — Кирюхин, Сахно, Кондратюк, Черний — Запорожан, Уля-

ницький (Станкевич, 76), Дмитрук-к (Лулашко, 46), Литовчак — Свистунов (Швець, 85), Стадник (Лішук, 81). Тренер: Степан Матвійв. У фіналі поєдинку динамівці, серед яких були й троє сербів — Маркович, Нікович і Петкович, спрямували м'яча в сітку з четвертої (!) спроби — удари болгарина Чепилова прийшлися в стійку та поперечку, а перший "постріл" Кругляка відбила перекладина; весь цей час гості стояли, немов зачаровані...

8. 10 вересня. Бориспіль. 1200 глядачів. "Борисфен" — "Бершадь" — 0:0. Скибенко — Станкевич, Сахно, Кондратюк, Кирюхин — Полішук (Запорожан, 86), Уляницький, Лулашко, Литовчак-к — Стадник

(Швець, 63), Лісовий (Лішук, 56). Тренер: Степан Матвійв. Приваблюючи зовні, але холоста гра: команди майже не загрожували воротам одна одної, а найреальнішу нагоду змарнував юніор Лішук, який не поцілюв у "рамку" буквально з кількох метрів.

9. 17 вересня. Львів. 4000 глядачів. "Карпати" — "Борисфен" — 2:0 (Іщенко, 41, Батиста, 49). Павленко — Станкевич, Сахно, Кондратюк, Черний — Полішук (Запорожан, 69), Уляницький, Дмитрук-к, Литовчак (Лисогор, 89) — Свистунов (Стадник, 74), Швець. Тренер: Степан Матвійв. Наші знову зіграли, як-то кажуть, без воріт, а перший гол пропустили зі штрафного, призначеного ледь не за сорок метрів од володіння Павленка.

Перша національна ліга. Сезон 2005/2006 років. Перше коло

Команди	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1. «Оболонь» (Київ)	●	1:0	1:3	2:0	0:1	29.10	24.09	01.10	09.10	15.10	13.11	22.10	4:1	05.11	19.11	26.11	2:0	0:0
2. «Борисфен» (Бориспіль)	0:1	●	2:2	0:1	0:2	05.11	01.10	09.10	15.10	22.10	19.11	29.10	25.09	13.11	26.11	3:1	2:2	0:0
3. «Зоря» (Луганськ)	3:1	2:2	●	4:0	25.09	13.11	09.10	15.10	22.10	29.10	26.11	05.11	01.10	19.11	1:0	1:0	3:0	2:0
4. «Динамо-2» (Київ)	0:2	1:0	0:4	●	01.10	19.11	15.10	22.10	29.10	05.11	1:1	13.11	09.10	26.11	2:1	0:0	4:0	25.09
5. «Карпати» (Львів)	1:0	2:0	25.09	01.10	●	3:0	29.10	05.11	13.11	19.11	1:0	26.11	22.10	4:1	0:0	0:0	15.10	09.10
6. ЦСКА (Київ)	29.10	05.11	13.11	19.11	0:3	●	0:0	0:0	1:2	1:4	09.10	0:2	0:0	01.10	15.10	22.10	25.09	26.11
7. «Спартак» (Івано-Франківськ)	24.09	01.10	09.10	15.10	29.10	0:0	●	19.11	26.11	2:1	0:0	2:1	05.11	1:0	2:3	0:0	13.11	22.10
8. «Сталь» (Дніпродзержинськ)	01.10	09.10	15.10	22.10	05.11	0:0	19.11	●	2:0	1:3	0:0	3:0	13.11	2:0	4:1	25.09	26.11	29.10
9. «Нафтовик-Укрнафта» (Охтирка)	09.10	15.10	22.10	29.10	13.11	2:1	26.11	0:2	●	4:1	3:0	2:0	19.11	1:1	25.09	01.10	1:2	05.11
10. «Шахтар-2» (Донецьк)	15.10	22.10	29.10	05.11	19.11	4:1	1:2	3:1	1:4	●	25.09	4:1	26.11	2:0	30.09	09.10	1:0	13.11
11. «Газовик-Скала» (Стрий)	13.11	19.11	26.11	1:1	0:1	09.10	0:0	0:0	0:3	25.09	●	01.10	0:0	15.10	29.10	05.11	22.10	0:1
12. «Поділля» (Хмельницький)	22.10	29.10	05.11	13.11	26.11	2:0	1:2	0:3	0:2	1:4	01.10	●	3:0	25.09	09.10	15.10	2:0	19.11
13. «Динамо-Ігросервіс» (Сімферополь)	1:4	24.09	01.10	09.10	22.10	0:0	05.11	13.11	19.11	26.11	0:0	0:3	●	1:4	0:1	1:3	29.10	15.10
14. «Спартак» (Суми)	05.11	13.11	19.11	26.11	1:4	01.10	0:1	0:2	1:1	0:2	15.10	25.09	4:1	●	22.10	29.10	09.10	0:1
15. «Кримтеплиця» (Молодіжне)	19.11	26.11	0:1	1:2	0:0	15.10	3:2	1:4	25.09	30.09	29.10	09.10	1:0	22.10	●	13.11	05.11	1:0
16. «Енергетик» (Бурштин)	26.11	1:3	0:1	0:0	0:0	22.10	0:0	25.09	01.10	09.10	05.11	15.10	3:1	29.10	13.11	●	19.11	0:0
17. «Геліос» (Харків)	0:2	2:2	0:3	0:4	15.10	24.09	13.11	26.11	2:1	0:1	22.10	0:2	29.10	09.10	05.11	19.11	●	01.10
18. ФК «Бершадь» (Бершадь)	0:0	0:0	0:2	25.09	09.10	26.11	22.10	29.10	05.11	13.11	1:0	19.11	15.10	1:0	0:1	0:0	01.10	●
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

Гра в регіонах

Великий футбол у Фастові

9 жовтня, неділя. 15.00. Фастів.
Стадіон "Машинобудівник".

Календарний матч першої національної ліги:
"Борисфен" (Бориспіль) — "Сталь" (Дніпродзержинськ)

Ігор КОВАЛЕВИЧ:

«Уболівальники нашої команди заслуговують на те, щоб і в їхніх районах відбулося свято народної гри»

Алло, Бориспіль!

"Борисфен" опирається на вихованців футболу Київщини, даючи їм шанс реалізувати себе в спорті високих досягнень. Цей принцип, як одну з основних традицій, по-справжньому бережуть і шанують в іменитому клубі. Матчем у Фастові флагман футболу Київщини започатковує новий і вельми бажаний для футбольного людю вечір...

— Ігорі Капітоновичу, "Борисфен", здається, ще ніколи не грав офіційних матчів у регіонах області. Чим обумовлений виїзд першолігової команди до Фастова?

— Так, це буде своєрідна прем'єра: "Борисфен" уперше, якщо не брати до уваги виступи в Києві, зіграє домашній матч за межами Бориспільського району. Чому? Бо така пропозиція надійшла від уболівальників нашої команди, а їх і справді багато в інших районах області. Звичайно, не всім із них до снаги вибратися на великий футбол до Борисполя. Зате ми спроможні прийняти до них і подарувати своїм ширим і вірним уболівальникам свято народної гри. Зрештою, "Борисфен" є обласним футбольним клубом і представляє на всеукраїнській арені не лише Бориспіль, а й Київщину в цілому.

— А чому ваш вибір припав на Фастів?

— Шонайменше з двох причин. По-перше, Фастів давно зарекомендував себе насправді футбольним містом. А по-друге, там один з найкращих стадіонів на Київщині: він цілком відповідає нормам і вимогам регламенту першолігових змагань.

— Чи означає це, що райони, в

яких інфраструктура нижчого рівня, позбавлені можливості побачити великий футбол апіорі?

— Як на мене, ні. Навпаки, можливі гостини "Борисфена" мають стати додатковим поштовхом у розвитку спортивних арен і для місцевої влади, і для футбольної громади краю. Скажу більше: відшукуючись на пропозицію своїх уболівальників і симпатиків, ми насамперед і передбачали такий перебіг подій. У Фастові, як і в Обухові та Білій Церкві, де першолігова команда також гостюватиме восени, уже наполегливо готуються до виняткової події, усіляко поліпшуючи інфраструктуру та розробляючи програму свята футболу. Ну а що заважає зробити це, скажімо, в Яготині, Переяславі-Хмельницькому чи, приміром, у Кагарлику, де футбол і "Борисфен" люблять, принаймні не менше, ніж у Фастові чи Білій Церкві?..

— Хто, за вашими оцінками, прийде на великий футбол у Фастові?

— Ми чекаємо на всіх, кому не байдужа ця гра. Тим паче, що в місті та районі є й ті, хто колись уболівав за "Борисфен" найпершого призову. Хоча, зізнаюся, неабияк очікую і передусім розраховую на тамтешніх хлопчаків. Адже ми мріємо не лише про збільшення загону симпатиків "Борисфена", а й про потенційних його вихованців. У кожного, хто прийде на стадіон у неділю, 9 жовтня, буде нагода поспілкуватися з висококваліфікованими тренерами і, таким чином, долучитися до багатообіцяючого світу футболу. А про те, що наш клуб, як ніякий інший, уміє "засвічувати" футбольні зірки, свідчать

промовисті цифри та факти: з Борисполя вийшли аж 58 "збірників" України, у тому числі національний чемпіон Бідненко та гравці нинішньої чемпіонської команди — "Шахтаря" — Карамушка, Трусевич і Деркач. І тепер їх знає весь світ, а самі вони, як і їхні рідні та близькі, широк дякують нам за путівку до гідного та забезпеченого життя. Хтозна, можливо, й гостини "Борисфена" в Фастові дадуть змогу повторити це фактове та життєве сходження й комусь з фастівських дітлахів...

Олександр ТЮТЮН:

«Це — шанс для міста подбати про створення свого професіонального клубу»

Алло, Фастів!

Олександр Тютюн, авторитетний в недалекому минулому арбітр ФІФА і голова Київської обласної федерації футболу, — фастівець. Тому майбутній приїзд "Борисфена" до міста викликає в нього й патріотичні почуття. Тим паче, що і керівників бориспільського колективу, і самих футболістів, багато з яких свого часу захищали честь Київщини на дитячих і юнацьких турнірах, він знає не з чужих слів.

— "Борисфен" подав приклад іншим, і не тільки футбольним клубам, охоче відгукнувшись на прохання своїх симпатиків не словами, а конкретною справою. Ну а вибір міста для своєрідної прем'єри підтримала і

схвалила обласна федерація футболу.

— Здогадуєся, не лише тому, що її керівник — із Фастова...

— Звичайно, ні. Фастів насправді визнаний і популярний футбольний центр. Тут завжди були команди високого рівня. Ще в 50-60-х роках минулого століття фастівське "Торпедо" представляло нашу республіку на всесоюзній арені. З 1974 року роль флагмана відіграв "Рефрижератор", який найпершим з-поміж КФК області став призером українських аматорських змагань, завоювавши 1981 року "бронзу" республіканської проби. Варто згадати й про успіхи нашого "Локомотива": свого часу він був найсильнішим на Південно-Західній залізниці й призером союзного чемпіонату залізничників.

— Фастів, як відомо, подарував українському футболу й чимало славних особистостей. Скажімо, далеко не всі регіони нашої країни можуть похвалитися тим, що виховали арбітра ФІФА...

— Спасибі за добре слово. До речі, варто відзначити й інших фастівських арбітрів, які й нині працюють на професіональних турнірах: Ігор Ярковий і Віктор Денисюк — у вищій національній лізі, Антон Тютюн — у першій, Володи-

Фастів

	І	В	Н	П	М	О
1. Рефрижератор	9	8	1	0	19-3	25
2. Арсенал	10	7	3	0	23-2	24
3. Олімп	10	8	0	2	28-8	24
4. Факел	10	5	2	3	19-14	17
5. Енергетик	10	4	3	3	14-11	15
6. Локомотив	10	4	1	5	20-18	13
7. ДЮСШ	9	4	1	4	18-18	13
8. Енергія	10	3	3	4	16-15	12
9. Вирій	10	2	1	7	5-14	7
10. Шляховик	10	2	1	7	10-30	7
11. Мотор	10	2	0	8	15-23	6
12. Елопак	10	2	0	8	4-35	6

Фінал Кубка міста: "Локомотив" — "Факел" — 0:0, серія пенальті — 4:2.

Зміна

Переяслав-Хмельницький

Однотименний дитячо-юнацький футбольний клуб, заснований в Переяславі-Хмельницькому лише п'ять років тому, уже має перші гучні здобутки. Він — чемпіон області серед команд, укомплектованих юнаками 1988 року народження. "Двох особливих здібних вихованців ми делегували й до вишолігових колективів, — розповідає директор і головний тренер "Переяслава-Хмельницького" В'ячеслав ЗАБОЛОТНИЙ. — Василь Онопрієнко пробує сили в резервному складі сімферопольської "Таврії", а Ярослав Палагута тренується в групі хлопчиків 1992 року народження в славновісному київському "Динамо"... На жаль, вагомої підтримки від держави переяславські ентузіасти не мають. Добре, що хоч оплачують з бюджетних джерел виступи представницьких команд у дитячих турнірах. Але про форму й інвентар, як і про зовсім не зайве за нинішніх часів матеріальне заохочення, Заболотний має дбати сам. Слава Богу, світ не без добрих людей, і спонсори та меценати

такі допомагають майбутнім Шевченкам і Шовковським із дитячо-юнацького "Переяслава-Хмельницького". Але нині В'ячеслава Заболотного, як і багатьох його колег, особливо бентежить доля професіональних колективів Київщини. Не дочекавшись державної підтримки, здавши елітні позиції бориспільський "Борисфен". Ледь животіє колись популярна "Рось" з Білої Церкви. Припинили існування професіональні клуби в Миронівці, Ірпені, Бородянці... "А далі що? — бідкається дитячий тренер з Переяслава-Хмельницького. — Для кого нам готувати зміну? Навіщо взагалі працювати на перспективу, якщо в області вона нікому не потрібна?" В'ячеслав Заболотний твердо знає: має бути футбольна піраміда і має бути взірці для наслідування. В іншому разі юні Київщини займатиметься чимось іншим. Добре, якщо легкою атлетикою чи бальними танцями. Але зовсім погано, якщо — наркотиками і сумнівними азартними іграми...

Один з багатьох

Бородянський район

Двоколовий турнір за участю десяти команд. Минулорічний чемпіон — "Хутір". Очолований тренером Олександром Романьком, він веде перед і в новому сезоні. Петро Саханда, завідувач відділу фізичної культури і спорту райдержадміністрації, нагадує, що Бородянщина свого часу виховала чимало відомих майстрів, у тому числі Віктора Побігасова, володаря Кубка Чехо-Словаччини, Олександра Марцуна ("Темп", російські "Сокіл" і "Балтика") та Володимира Сошка ("Волинь"), котрі виступали в елітних національних дивізіонах. Іван Котенко, вихованець бородянського футболу, захищає кольори дніпропетровського "Дніпра" нині. Чемпіонами Київщини були "Рубін" (Пісківка) та "Машинобудівник" (Бородянка) в 70-80-х роках минулого століття.

	І	В	Н	П	М	О
1. Хутір (Бородянка)	11	11	0	0	45-5	33
2. Зоря (Загальці)	12	9	2	1	34-10	29
3. Рубін (Пісківка)	11	7	2	2	44-12	23
4. ФК Качали	12	6	2	4	12-10	20
5. ФК Бабинці	12	6	1	5	18-21	19
6. Фенікс (Немішаєве)	11	5	3	3	38-18	18
7. Дружба (Нове Залісся)	10	4	0	6	24-22	12
8. ФК Дружня	12	2	0	10	23-32	6
9. ФК Клавдієве	11	1	1	9	12-42	4
10. ФК Майданівка	12	0	1	11	14-92	1

мир Пилипенко та Едуард Михайлюк — у другій... Хоча, звісно, починати треба було не з нас, а з великого футболіста Віктора Хлуса. Це нині його знає весь футбольний світ — як чемпіона СРСР у складі київського "Динамо" та призера шведських змагань найвищого рангу. А до Фастова скромний учень залізничного технікуму приїхав на виробничу практику і, сподобавшись наставникові "Рефрижератора" широк залюбленістю в народну гру, саме тут зробив перші кроки до футбольного визнання.

— Останнім часом фастівських команд у когорті лідерів обласного футболу немає....

— На жаль. Але це, переконаний, тимчасовий відступ. І приїзд до міста честолюбного "Борисфена" може зініціювати новий виток популярності футболу в місті. Бо всім іншим — кадрами, інфраструктурою, загальною любов'ю — наш край не обділений. Нинішні проблеми, як і в багатьох інших регіонах і галузях, спричинені матеріальними труднощами. До того ж, як на мене, суб'єктивними.

— Будемо вірити, що на часі — нові злети фастівського футболу, так?

— Звичайно. Будемо і вірити, і працювати так, аби наші віра та праця забезпечили бажаний результат... Я переконаний, що місто таки мусить мати висококласну професіональну команду. Можливо, навіть першолігову. І приїзд "Борисфена", як і в цілому практика цього популярного клубу, має стати для Фастова взірцем для наслідування.

Конкурс уболівальників

Згадай, як це було

На знімку — «Борисфен» у щасливий мить тріумфу. Якого? І хто подбав про ту перемогу?.. Розповісти про це — в подробицях і з особливими цікавинками — маєте ви, симпатки нашого клубу. Надсилайте листи на адресу редакції.

Найцікавіші розповіді будуть опубліковані на сторінках газети «Борисфен ПЛЮС», а їхні автори отримають похвальні бали в конкурсі «Згадай, як це було», який буде багатоступінчастим і переможці якого будуть нагороджені спеціальними відзнаками та дарунками від спонсорів ФК «Борисфен». Чекаємо на ваші листи до 5 жовтня.

Симпатки

Листи від небайдужих

Микола Прокопенко, Обухівський район: «Якщо немає підтримки можновладців, то й сподіватися на повернення до вищої ліги не доводиться. Може, треба взагалі відмовитися від виступів у чемпіонаті країни, а повністю зосередитися на вихованні здібних юнаків, які з часом забезпечать клубу неабиякий матеріальний зиск... Але «батьки» спорту Київщини мають знати, що за таких умов «Борисфен» уже працюватиме не на обласний, а може, й не на вітчизняний футбол. Адже там, де на першому місці гроші, не варто сподіватися на патріотичні почуття».

Григорій Марчук, Бориспіль: «Не розділяю думки про те, що безрезультативний матч із «Ворсклою» не відбувся через багатосторонній заговор проти «Борисфена». Бодай тому, що система електропідігріву на «Колосі» не функціонувала. А отже, суддя мав цілковите право відмінити календарну зустріч, послугуючись регламентними нормами. Не варто заспокоювати себе припущеннями про сумнівні інтереси полтавців і їхніх покровителів. Краще з'ясувати, хто насправді винний в тому, що електропідігрів не запрацював. А ще краще зробити так, аби футболь-

• Ігор КОВАЛЕВИЧ і «Борисфен»: юнь Київщини — наше майбутнє.

на інфраструктура в місті була на рівні. Хоча здогадуюся, що самому Борисполлю це все-таки не до снаги».

Василь Сапсай, Бородинка: «Борисфен», аж два сезони поспіль не поступаючись «Динамо» на своєму полі й безкомпромісно змагаючись з іншими фаворитами, став яскравим взірцем активної спортивної позиції. Це вже пізніше приклад бориспільської команди наслідували «Арсенал» і

«Сталь». Але найпершим порушником нездорового спокою в нашій вищій лізі був «Борисфен», і тільки за одне це він заслужив на справжню повагу та визнання».

Сергій Лінчак, Київ: «Ніяк не можу зрозуміти позиції обласної влади. Вона будімо за Україну і за українського виробника. А отже, мала б усяляко підтримувати повністю українську — за змістом, духом і формою — бориспільську команду, яка

своїми успіхами в змаганні з алігархічним динамізмським «інтернаціоналом» зробила для популяризації рідного краю більше, ніж попередній та чинний губернатори разом узяті. Повинна б, але насправді — ні, не допомагає і, схоже, не бажає цього робити. Чому?»

Василь Мазуренко, Переяслав-Хмельницький: «І все-таки бориспільцям добре, що в них є «Борисфен» і такий небайдужий земляк, як Ігор Ковалевич.

Я, пригадую, свого часу скептично сприйняв його заяву про те, що команда подарує Київщині вищу лігу. Але так і сталося! Тож коли Ковалевич сказав, що «Борисфен» обов'язково виступатиме в єврокубках, я не засміявся. Жаль тільки, що справжніх партнерів у нього немає... Може, й справді ті, хто кожного четвертого року «гарантує» нам усі земні щедри, а потім утікає від електорату, наче від зливи, збирається з силами для чергового виборчого походу на Київщину?»

Олександр М'ясоєдов, Ірпінь: «Прохання до Степана Матвіїва: більше довіряйте молоді, не заціклюйтеся на футболістах, які вже просто дограють».

Віктор Хурса, Фастівський район: «Спостерігав за грою «Борисфена» проти оболонців — і розчарувався. Розумію, молода команда, гравці недосвідчені... Але можна простити все, навіть грубі факхові помилки. Все, крім одного: байдужості».

Віктор Чернишенко, Бориспіль: «Пропоную заснувати спеціальний фонд сприяння «Борисфену». Тільки таким способом можна зібрати гроші на базу, автобус і електротабло».

Друзі, пишіть нам, будемо разом — і переможемо!

Одинадцять фраз

із Романом Литовчаком

1 Чому саме футбол став твоєю головною життєвою справою?
— Активним спортсменом був і мій батько, який ще малюком водив мене на різноманітні змагання, тож коли в Щасливому відкрили футбольний спецклас, я не вважав жодної миті.

2 Хто був твоїм найпершим тренером?
— Олег Георгійович Негода.

3 Пам'ятаєш футбольних кумирів свого дитинства?
— Звісно: киянське «Динамо» в повному складі.

4 Чим виявився для тебе «Борисфен»?
— Школою життя.

5 Назвеш свої найпам'ятніші матчі?
— Усі проти «Динамо» та «Шахтаря».

6 Хто твій найпринциповіший критик і найщиріший радник?
— Їх аж двоє: дружина Наталя та батько Микола Олексійович.

7 Які спортивні ігри, крім футболу, викликають підвищений інтерес?
— Олімпійські ігри — і літні, й зимові однаковою мірою.

8 Маєш, окрім спорту, ще якісь життєві уподобання?
— Риболовля, кіно і театр.

9 Улюблені фільм, пісня, книжка?
— «Джо Блек», російський рок, пригодницька література.

10 Найкрасивіше місто на планеті?
— Київ.

11 Місто, до якого прагнеш у мрії?
— Лос-Анджелес, США.

Роман ЛИТОВЧАК. 22.02.1979. Напівоборонець. У «Борисфені» — з 1995 року (з перервами). Зіграв 191 матч, забив 34 м'ячі. Майстер спорту.

На стадіонах Київщини

Чемпіон, лідер і «тіньовий» лідер
Тріо претендентів на титул

Чемпіонат області. Вища ліга. 15-й тур: «Авангард» — «Рось-2» — 1:0. «Нафком» — БВУФК — «Максима» — 1:2. «Антарес» — «Грань» — 4:5. «Діназ» — «Оболонь» — МАУП — 1:0. Пропущений матч: «Дніпро» — «Рось-2» — 7:2.

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Максима (Українка)	15	12	1	2	30-9	37
2. Грань (Макарів)	13	11	2	0	42-12	35
3. Дніпро (Обухів)	13	8	2	3	41-20	26
4. Діназ (Вишгород)	13	7	2	4	17-10	23
5. ФК Славутич	14	7	2	5	27-27	23
6. ФК Бородинка	14	4	6	3	10-10	18
7. Авангард (Гора)	12	4	2	6	15-23	14
8. Рось-2 (Біла Церква)	16	4	2	10	21-38	13
9. Металіст (Київ)	13	3	3	7	8-18	12
10. Антарес (Миронівка)	13	2	6	5	8-17	12
11. Податкова академія (Ірпінь)	13	2	4	7	6-22	10
12. Нафком — БВУФК (Бровари)	15	2	2	11	12-27	8
13. Оболонь — МАУП (Київ)	3	1	0	2	4-8	3

Примітка: студенти Міжрегіональної академії управління персоналом долучилися до турніру з другого кола, попередньо заручившись згодою всіх учасників змагань. Минулорічний чемпіон — обухівський «Дніпро».

«Кришталева» вершина
«Діназа»

Самобутній пристолічний колектив, створений завдяки турботам граючого президента Ярослава Москаленка та його друзів-однодумців, завоював свій найперший великий трофей в небагатій поки що на події клубній історії. Причому виграв «Діназ» кубковий фінал не в кого-небудь, а в чинного чемпіона Київщини — «Дніпра». Переможний гол ударом з «другого поверху» забив Андрій Петренко, але найкращим гравцем фіналу визнали воротаря вишгородців Володимира Гладченка.

«Діназ» (Вишгород) — «Дніпро» (Обухів) — 1:0 (А.Петренко, 74). Вилучення: Шибико («Дніпро») — 39 хв. Судді: С.Бойко (Київська область) — А.Кутаков, Д.Кутаков (обидва — Бровари). 24 серпня. Бровари. Стадіон

«Спартак». Гладченко, Пономаренко, Шевалюк, Доляк, Парфенюк, Герасименко (Москаленко, 66), Ткаченко (Сидорчук, 85), Слободянюк, Іваненко, В.Петренко, Циташвілі (А.Петренко, 64), тренер Устинов — Дейнеко, Ніколайчук, Шифир, Короков, Піший (Римарчук, 46), Шибико, Гірча, Моринець (Карпина, 55), Верхов, Козленко, Сиденко, тренер Мозговий.

Шлях до тріумфу: «Антарес» (Миронівка) — 1:1 (Шевченко, 86, у свої ворота), серія пенальті — 5:4. ФК «Путрівка» (Васильківський район) — 3:0 (Іваненко, 8, Циташвілі, 37, 55). «Світанок» (Ковалівка) — 1:1 (А.Петренко, 82), серія пенальті — 4:2. «Дніпро» (Обухів) — 1:0 (А.Петренко, 74).